

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: sobota, 12, październik 2024 11:56

Piotr Majoch

Odśrody: 1276

WSA: brak zgody prowadzącego rodzinny dom dziecka na pozostanie w tym domu po osiągnięciu pełnoletności jest stanowiskiem ostatecznym, na które nie przysługuje zaskarżenie do sądu administracyjnego.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu wydał postanowienie w przedmiocie skargi na stanowisko dyrektora domu dziecka, który odmówił zgody na dalsze zamieszkiwanie w placówce przez pełnoletniego wychowanka. Co do zasady, możliwość mieszkania w domu dziecka przez osobę, która dzieckiem już nie jest, została przewidziana przepisami prawa. Ustawa o pomocy społecznej w swoim art. 37 ust. 2 dopuściła taką możliwość w sytuacji, gdy wychowanek w dalszym ciągu uczy się, studiuje, przygotowuje do wykonywania zawodu pod nadzorem pracodawcy lub uczęszcza na kursy o tematyce zgodnej z programem usamodzielnienia, względnie gdy jest niepełnosprawne w stopniu umiarkowanym lub znacznym. Niezależnie od okoliczności nieprzekraczalną cezurą czasową dla możliwości zamieszkiwania w domu dziecka jest ukończenie 25 roku życia. Każdorazowo niezbędna jest przy tym jednak zgoda rodziny zastępczej, prowadzącego rodzinny dom dziecka czy dyrektora placówki wychowawczej.

Problematyczne może wydać się zrozumienie przepisu ust. 8, który przewiduje możliwość wniesienia skargi do sądu administracyjnego na zasadach przewidzianych w ustawie p.p.s.a., która to możliwość przysługuje w razie braku zgody na dłuższe niż co do zasady (tj. po ukończeniu 18 roku życia) zamieszkiwanie w danej placówce. Należy bowiem zwrócić szczególną uwagę na zakres podmiotów, których odmowa zgody wiąże się z takim prawem. I tak, skargę do sądu administracyjnego w tym przedmiocie można wnieść na odmowę:

- dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej
- dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej
- starosty
- marszałka województwa

Przepisy nie przewidziały zatem możliwości zaskarżenia braku zgody rodziny zastępczej czy prowadzącego rodzinny dom dziecka, oddzielając te systemy pieczy zastępczej od placówek i ośrodków. W związku z tym, sąd administracyjny odrzuca taką skargę w trybie art. 58 § 1 pkt. 1 p.p.s.a., jako instytucja niewłaściwa.

Postanowienie WSA we Wrocławiu z 2 października 2024 r. (sygn. IV SA/Wr 428/24)

Źródło: [CBOSA](#)